

[Steen.]

Medlem Hr. Julin fandt Anledning til at minde om, og som blev startet med Lærlingeloven af 1937 og længe blev vedligeholdt fra visse Arbejdsgiverkredse, støttet af en vis politisk Agitation. Jeg beklager den, fordi jeg altid har anset den for at være uberettiget og skadelig, og derfor forstaaer jeg saa udmærket, at det ærede Medlem Hr. Julin ikke fandt Anledning til at hovere i den Forbindelse — det er der i Samhed heller ikke noget som helst Grundlag for.

Jeg vil endelig gerne sige til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, at en agitatorisk Tone og Tendens som den, der gik gennem det ærede Medlems Tale her i Dag, virker heller ikke fremmende for Formaålet. Det er jo let at staa og drage en Sammenligning og sige, at den, der tager en Budplads, ufaglært Arbejde eller et tilfældigt Job, i Dag kan tjene mere end den, der tænker paa sin Fremtid og gennem et Lærlingeforhold dygtiggør sig. Lærlingen har jo netop for Øje, at naar disse Læreaar er tilbagemagt, saa er det ham, der i Forhold til den ufaglærte er meget bedre stillet. Jeg tror ikke, noget saadant virker fremmende for den Tilgang af Lærlinge, som anses for at være Hovedproblemet.

Vi vil ud fra hele den Interesse, vi har i Forholdet, være villige til sagligt at drøfte ethvert Spørgsmaal, som man finder det rimeligt og berettiget at rejse i Forbindelse med Lærlingeloven, ogsaa de Spørgsmaal, det her forelagte Lovforslag rejser, og — i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen — ogsaa dem, den højtærede Arbejds- og Socialminister ønsker at fremsætte, og som vi nu fik oplyst, at der arbejdes med i Socialministeriet. Jeg bedømmer det oprigtigt talt saadan, at de Ting, man nu paa Grundlag af de forløbne 10 Aars Erfaringer med berettiget Hensyntagen til de to Sider, der er at tage Hensyn til, mener at burde tage op til Revision, dem skulde man ogsaa se at blive færdig med, dem skulde man se at faa bragt i Orden, for det, der i Virkeligheden tjener Samfundets Interesser, er at kunne naa frem til, at der bliver Ro om hele dette Spørgsmaal.

Paul Holt: Der er vistnok almindelig Enighed om, at man maa gøre en Indsats for, at Lærlingeuddannelsen kan blive saa god som overhovedet muligt. Man betragter det som en Nødvendighed, at Lærlingeuddannelsen forbedres, saaledes at man kan faa den fornødne Tilgang af Lærlinge, og saaledes at vi kan faa den fornødne Uddannelse af en virkelig faglært Arbejder-

stand. Det kniber jo med at faa det fornødne Antal Lærlinge, og det drejer sig her ikke blot om Tal, men ogsaa om Kvalitet. Derfor er det nødvendigt, at Lærlingeuddannelsen bliver saa god som overhovedet muligt. Det siger sig selv, at naar man paa alle mulige andre Omraader lægger Vægt paa at forbedre Uddannelsen, maa ogsaa Lærlingeuddannelsen følge med. Det er i øvrigt meningsløst at begynde at køre op med den Kritik, der er ført frem mod de Krav, som tidligere, i Forbindelse med Loven af 1937, blev stillet til Lærlingeuddannelsen. Det er rigtigt, at der har været megen Kritik, men det er ikke det, vi trænger til nu.

I Forbindelse med de Tanker, der er fremme om en Forbedring af Lærlingenes Kaar og derigennem ogsaa en Forbedring af deres Uddannelse, har man nævnt Spørgsmaalet om Indførelse af Dagskoler. Dette forekommer ogsaa mig at være et Maal, man maa stræbe hen imod. Det er ikke saa ganske lidt, der kræves af de unge Mennesker, naar de først har arbejdet praktisk en hel Dag igennem og saa skal gaa paa Skole om Aftenen. Jeg synes, man maa stræbe hen imod at faa indført en Ordning, hvorved de kan gaa paa Skole om Dagen.

Ligeledes maa man stræbe hen imod at faa oprettet Værkstedsskoler, som Lærlingene kan begynde paa, inden de gaar ud paa de almindelige Værksteder. Der er vel ikke Tvivl om, at dette vil lette deres Arbejde ude i det praktiske Liv og ogsaa vil betyde en Lettelse for den, der har Ansvaret for det paagældende Værksted, altsaa den, der staaer med Ansvaret for Lærlingens Uddannelse. For øvrigt er hele dette Spørgsmaal til Behandling i Ungdomskommissionen, og man kan maaske være lidt overrasket over at se et saadant enkelt Spørgsmaal blive løstrevet fra hele det almindelige Arbejde paa den Maade, som det sker her. Det forekommer mig, at man bør afvente Ungdomskommissionens Arbejde, i alt Fald nogle af dens Resultater, inden man gaar videre med dette Lovforslag. Det er ogsaa nævnt af tidligere ærede Talere, at der foreligger praktiske Vanskeligheder, som man er nødt til at tage i Betragtning, hvis man agter at indføre de Reforme, der er foreslaaet her, netop nu.

Gennemførelsen af Ændringer, der vil medføre Forbedringer af Lærlingenes Vilkaar og Uddannelse, har vi den største Sympati for. Vi ønsker under den nuværende almindelige Situation at afvente, om der kan komme noget praktisk ud af det foreliggende Forslag efter en eventuel Udvalgsbehandling, hvorefter vi saa maa tage vor